

Sygn. akt: III U 608/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 listopada 2013 r.

Sąd Okręgowy w Ostrołęce III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Teresa Suchcicka
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Małgorzata Laskowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 15 listopada 2013 r. w O.

sprawy z odwołania M. M.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w P.

o rentę z tytułu niezdolności do pracy

na skutek odwołania M. M.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w P.

z dnia 11 marca 2013r. **znak** (...)

orzeka:

oddala odwołanie.

UZASADNIENIE

M. M. wniósł odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z dnia 11.03.2013r. znak (...) odmawiającej przyznania mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Domagał się zmiany powyższej decyzji i przyznania renty. W uzasadnieniu wskazał, że poza okresem ciężkiej choroby pracował, a będąc całkowicie niezdolny do pracy pozostaje bez środków do życia. Domagał się ustalenia, czy przed datą powstania całkowitej niezdolności do pracy nie powstała częściowa niezdolność do pracy uniemożliwiająca mu pracę w zawodzie oraz o ustalenie terminu powstania takowej niezdolności.

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P. wniósł o jego oddalenie. W uzasadnieniu wskazał, że M. M. na podstawie orzeczenia lekarza ZUS został uznany za całkowicie niezdolnego do pracy do dnia 31.08.2013r., a niezdolność ta powstała w dniu 21.11.2012r. Zdaniem organu rentowego, M. M. udowodnił okres zatrudnienia wynoszący łącznie 21 lat, 10 miesięcy i 7 dni. Natomiast w ostatnim dziesięcioleciu od daty zgłoszenia wniosku ubezpieczony udowodnił okres ubezpieczenia wynoszący 2 lata i 28 dni, natomiast od daty powstania niezdolności do pracy 2 lata, 2 miesiące i 21 dni - zamiast wymaganych 5 lat. Wobec powyższego Oddział ZUS w P. decyzją z dnia 11.03.2013r. odmówił mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 15.01.2013r. M. M. (ur. (...)) zwrócił się do I/ZUS w O. z wnioskiem o ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w oparciu o przepisy ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

W celu ustalenia stopnia niezdolności do pracy odwołujący M. M. skierowany został na badanie lekarskie przez lekarza orzecznika ZUS, który w orzeczeniu z dnia 11.03.2013r. ustalił, że ubezpieczony jest całkowicie niezdolny do pracy do dnia 31.08.2013r., a niezdolność ta powstała w dniu 21.11.2012r.

Ubezpieczony nie złożył sprzeciwu od orzeczenia lekarza orzecznika ZUS.

Organ rentowy ustalił, że ubezpieczony udowodnił okres zatrudnienia wynoszący łącznie 21 lat, 10 miesięcy i 7 dni, tj. 20 lat, 7 miesięcy i 22 dni okresów składkowych oraz 1 rok, 2 miesiące i 15 dni okresów nieskładkowych. W ostatnim dziesięcioleciu od daty zgłoszenia wniosku udowodnił okres ubezpieczenia wynoszący 2 lata i 28 dni (w tym okres składkowy: 1 rok, 11 miesięcy i 16 dni, a nieskładkowy: 1 miesiąc i 12 dni), natomiast od daty powstania niezdolności do pracy 2 lata, 2 miesiące i 21 dni (w tym: okres składkowy 2 lata, 1 miesiąc i 2 dni, okres nieskładkowy 1 miesiąc i 19 dni) zamiast wymaganych 5 lat.

Wobec powyższego Oddział ZUS w P. decyzją z dnia 11.03.2013r. odmówił ubezpieczonemu M. M. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, ponieważ nie spełnia on warunku z art. 57 ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

Od w/w decyzji odwołujący się M. M. złożył odwołanie do Sądu Okręgowego w Ostrołęce.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie M. M. jest niezasadne i nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 57 ust.1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. Nr 162, poz.1118 ze zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnia łącznie następujące warunki:

1. jest niezdolny do pracy,
2. ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy,
3. niezdolność do pracy powstała we wskazanych w ustawie okresach składkowych lub nieskładkowych albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Przepisu ust. 1 pkt 3 nie stosuje się do ubezpieczonego, który udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiety lub 25 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do pracy (art. 57 ust. 2 ustawy).

Warunek posiadania wymaganego okresu składkowego i nieskładkowego uważa się za spełniony, gdy pracownik, u którego niezdolność do pracy powstała w wieku powyżej 30 lat, osiągnął okres składkowy i nieskładkowy, wynoszący łącznie co najmniej 5 lat (art. 58 ust 1 pkt 5 ustawy). Zgodnie z art. 58 ustawy okres ten powinien przypadać w ciągu ostatniego dziesięciolecia przed zgłoszeniem wniosku o rentę lub przed dniem powstania niezdolności do pracy.

Definicję osoby niezdolnej do pracy zawiera art. 12 ust. 1-3 powoływanej ustawy, który stwierdza, że jest nią osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. Całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy, natomiast częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

W świetle cytowanych wyżej przepisów zasadniczą kwestią wymagającą rozstrzygnięcia w przedmiotowej sprawie, od której zależała skuteczność odwołania M. M. było ustalenie daty powstania jego niezdolności do pracy.

Na tę okoliczność Sąd dopuścił w sprawie dowód z opinii biegłych sądowych lekarzy z zakresu: kardiologii D. K., neurologii T. P. i medycyny pracy H. P., jako właściwych ze względu na schorzenia występujące u odwołującego. Biegłe po przeprowadzonym badaniu odwołującego oraz zapoznaniu się z dokumentacją medyczną dotyczącą stanu jego zdrowia, zdiagnozowali u niego: chorobę wieńcową wielonaczyniową stabilną, stan po przebyłym ostrym zespole wieńcowym Tn - ujemnym leczony PCI GPZ + stentem w 2007r., stan po przebyłym zawale serca NSTEMI – w dniu 21.11.2012r., stan po operacyjnym pomostowaniu tętnic wieńcowych –OPCABG: LIMA-D-LAD- w dniu 4.12.2012r., stan hemodynamiczny I/II klasy NYHA, nadciśnienie tętnicze 2 stopnia, hiperlipidemię u osoby z nadwagą, stan po operacyjnym usunięciu kamienia z nerki lewej.

Zdaniem biegłych sądowych, rozpoznane schorzenia czynią M. M. całkowicie niezdolnym do pracy na okres od dnia 21.11.2012r. do dnia 31.12.2013r.

W uzasadnieniu biegłe wskazały, że odwołujący od wielu lat cierpi na chorobę niedokrwinną serca, nadciśnienie tętnicze, w 2007r. przebył ostry zespół wieńcowy leczony PCI GPZ LTW + stent. Po zabiegu nie miał dolegliwości dławicowych. W Echo Serca wykonanym stwierdzono prawidłową funkcję skurczową lewej komory, bez zaburzeń kurczliwości ścian LK, prawidłową funkcję zastawek. Badany po tym incydencie pracował za granicą, a następnie jako murarz w Polsce do 2012r. do czasu zaostrzenia dolegliwości dławicowych - zawał NSTEMI. Przez ten czas od 2007r. nie był konsultowany przez kardiologa. Nie można więc uznać, że przed listopadem 2012r. był on niezdolny do pracy. W grudniu 2012r. z powodu stwierdzonej w koronarografii wielonaczyniowej choroby wieńcowej pilnie został zakwalifikowany do chirurgicznej rewaskularyzacji mięśnia sercowego - wykonano pomostowanie aortalno - wieńcowe. W chwili badania odwołujący nie zgłaszał dolegliwości dławicowych, bóle w klatce piersiowej natomiast związane są z przebytą torakotomią. Nie stwierdza się objawów jawnej niewydolności serca. M. M. wymaga modyfikacji trybu życia, wskazana jest normalizacja ciężaru ciała, odpowiednia aktywność fizyczna, intensyfikacja leczenia hipotensyjnego. W/w schorzenia w obecnym stadium zaawansowania wpływają na sprawność psychofizyczną i ograniczają w stopniu istotnym zdolność do zarobkowania. Całkowita niezdolność do pracy jest czasowa do dnia 31.12.2013r. (k. 18- 19 a.s.).

Do powyższej opinii żadna ze stron nie wniosła zastrzeżeń.

W ocenie Sądu Okręgowego należało podzielić wywody i wnioski opinii biegłych lekarzy sądowych. Podkreślić należy, że wydane one zostały przez lekarzy o specjalnościach odpowiednich do ujawnionych wcześniej u odwołującego jednostek chorobowych, po dokonaniu analizy zebranej w sprawie dokumentacji medycznej, przeprowadzeniu wywiadu oraz badań odwołującego. Zarówno rozpoznanie, jak i wnioski, jakie znajdują się w opinii są rzeczowe, spójne i logiczne. Biegłe, występujące w sprawie, wydały opinię, popartą logiczną argumentacją, z której wynika, że odwołujący się jest całkowicie niezdolny do pracy na okres od dnia 21.11.2012r. do dnia 31.12.2013r.

Należy wskazać, że poza sporem było to, że odwołujący się jest całkowicie niezdolny do pracy. Postępowanie dowodowe wykazało jednak, że niezdolność powstała w dniu 21.11.2012r., co zostało już wcześniej ustalone podczas badania lekarskiego przed organem rentowym. Powołane w sprawie biegłe sądowe w opinii napisały, że nie można uznać, by badany przed tym dniem był niezdolny do pracy. Należy też podkreślić, że odwołujący się do w/w ustaleń nie wniósł żadnych zastrzeżeń. Nie zgłaszał też żadnych wniosków dowodowych ani nie złożył nowej dokumentacji medycznej.

Zaskarżona decyzja organu rentowego z dnia 11.03.2013r. jest więc zgodna z przepisami obowiązującego prawa, bowiem przesłanką uzyskania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy jest m.in. wykazanie 5 – letniego okresu ubezpieczenia w ciągu ostatniego dziesięciolecia przed zgłoszeniem wniosku o rentę lub przed dniem powstania niezdolności do pracy.

Tymczasem, jak wskazano wyżej – M. M. w ostatnim dziesięcioleciu od daty zgłoszenia wniosku (tj. od dnia 15.01.2013r.) udowodnił okres ubezpieczenia wynoszący 2 lata i 28 dni (w tym okres składkowy: 1 rok, 11 miesięcy i 16 dni, a nieskładkowy: 1 miesiąc i 12 dni), natomiast od daty powstania niezdolności do pracy (tj. od dnia 21.11.2012r.) - 2 lata, 2 miesiące i 21 dni (w tym: okres składkowy 2 lata, 1 miesiąc i 2 dni, okres nieskładkowy 1 miesiąc i 19 dni) - zamiast wymaganych 5 lat.

Zdaniem Sądu, decyzja Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z dnia 11.03.2013r. jest prawidłowa, zatem odwołanie M. M. na podstawie art. 477¹⁴§ 1 kpc podlega oddaleniu.

Mając na uwadze powyższe orzeczono jak w sentencji.